

COLEGIUL NAȚIONAL „DIACONOVICI-TIETZ”, Reșița

Glasul Copilariei

Revista clasei / Apariție semestrială

Nr. 1/2019

A sosit toamna ...

***C
u
r
i
o
z
i
t
ă
ț
i***

***P
o
v
e
ș
t
i***

Viețuitoare

Jocuri

Îndemn creștin

Cuprins

Dragi cititori	3
Îndemn creștin	4
Să ne cunoaștem trecutul!	6
Orizontul ce ne înconjoară	8
În lumea poveștilor	9
Viețuitoare	11
Luați aminte!	12
Din creațiile copiilor	13
Să desenăm împreună!	15
Proverbe. Ghicitori. Glume: Curiozități	17
Joacă- te cu noi!	18
Antrenament	20
Integrame & Rebusuri	21
Rubrica părinților	22
Rubrica profesorilor	23

Dragi cititori!

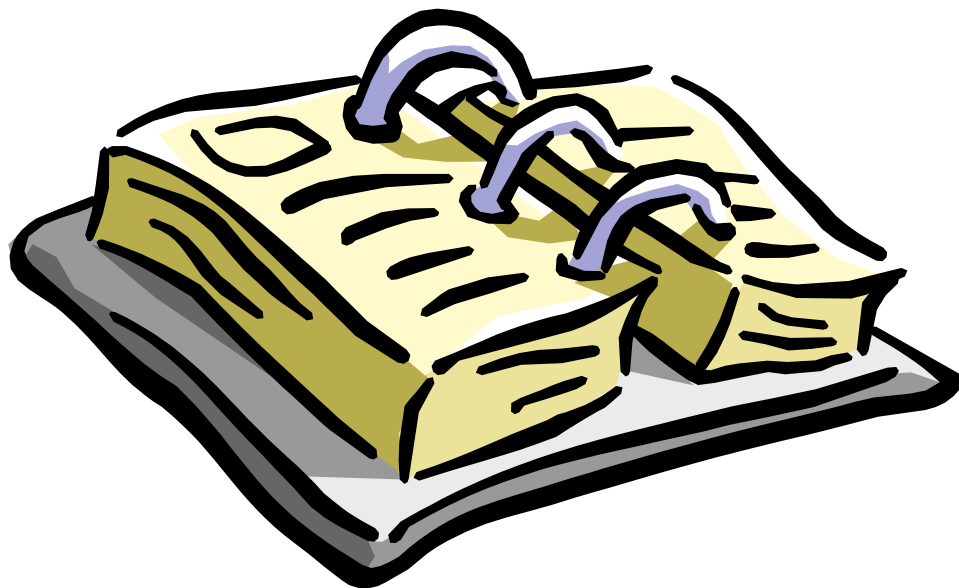
Iată-ne ajunși la numărul 1 al revistei clasei a IV- a „**GLASUL COPILĂRIEI**”.

Revista se adresează elevilor, părinților și bunicilor, având, fără îndoială, semnificații multiple, reprezentând un mijloc de completare a cunoștințelor predate în clasă, de lărgire a orizontului științific și cultural al elevilor, încă din clasele mici.

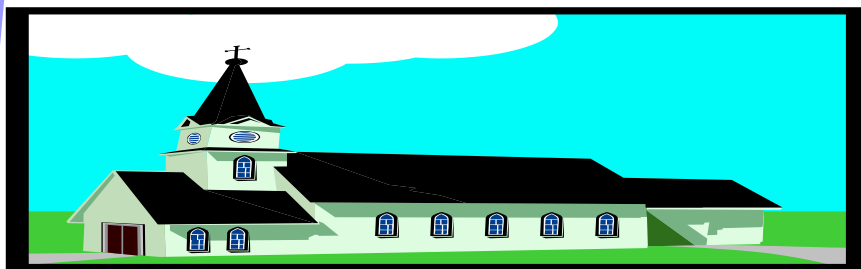
Prin intermediul acesteia, elevii își pot prezenta propriile creații: poezii, compuneri etc.

Lucrarea cuprinde jocuri și probleme distractive, rebusuri și integrame, povești și multe alte lucruri minunate pe care le veți descoperi în paginile ei.

Sperăm ca revista să se bucure de o largă răspândire în rândul elevilor, și, nu numai, ceea ce ne va obliga la noi eforturi, în direcția îmbunătățirii conținutului și a formei de prezentare.

**Coordonator,
Prof. Imbri Florentina Daniela**

Cuviosul Dimitrie cel Nou din Basarabi, ocrotitorul Bucureștilor

S
ă
r
b
ă
t
o
r
i

Cuviosul Dimitrie Basarabov, ocrotitorul Bucureștilor, s-a născut demult, acum vreo 700 de ani la sud de Dunăre, în satul bulgar Basarabi, pe valea râului Lom. Când a crescut mare s-a făcut păstor de vite și avea grijă de cireada satului pe care o ducea în fiecare zi la pășune. Dimitrie era un om foarte bun și credincios și cât timp stătea cu vitele la pășune, se ruga mereu lui Dumnezeu. Atât de bun era și atât de mult se ferea să facă rău cuiva, om sau animal, încât, după ce a călcat din greșeală pe cuibul unei păsări și i-a strivit puii și-a pedepsit piciorul să umble numai desculț, timp de trei ani, vara și iarna ca să-și ispășească greșeala.

Văzând credința și bunătatea lui, Dumnezeu i-a dat gândul să meargă la o mănăstire, să se călugărească. Așa că Dimitrie a lăsat animalele și a intrat la o mănăstire, unde a stat mai mulți ani, postind și rugându-se lui Dumnezeu. Dar lui îi plăcea să trăiască mai mult singur, retras în mijlocul pădurii. De aceea a plecat din mănăstire și a stat singur într-o peșteră săpată într-o stâncă, hrănindu-se numai cu fructele pădurii, până a ajuns bătrân. Atunci s-a așezat pe o lespede de piatră, în peștera lui, și, acolo a murit, neștiut de oameni. Stânca în care era peștera s-a prăbușit după un timp în apa râului Lorm, cu tot cu trupul Sfântului Dimitrie. Deasupra apei, acolo unde zăcea trupul sfântului, apăreau noaptea flăcărui albastre, iar oamenii credeau că este o comoară îngropată în apa râului.

Sfântul Dimitrie i s-a arătat în vis unei fetei bolnave din satul apropiat, i-a arătat locul unde este trupul lui, sub apă și i-a spus: „De mă vor scoate părinții tăi de aici, eu te voi vindeca”.

Fetița a povestit visul părinților, aceștia preoților și, cu toții s-au dus la râu și au început să caute în locul arătat fetei în vis. Au găsit într-adevăr, în prundișul râului, trupul întreg al lui Dimitrie, pe care l-au scos din apă. Și imediat fetița bolnavă s-a însănătoșit.

Atunci preoții și toți oamenii s-au închinat moaștelor sfinte și cu multă grijă le-au așezat într-o raclă pe care au dus-o în biserica satului Basarabi.

În timpul războiului, trupul sfântului a fost purtat cu mare alai de la Dunăre până la București; a fost așezat cu mare cinste într-o frumoasă biserică din București, de pe dealul Mitropoliei, unde a rămas până în ziua de azi. Preoții au făcut slujbe și mii de oameni au venit să se închine la moaștele Sf. Dimitrie și să-l roage să le dea sănătate și pace în țară. Și Sfântul a făcut într-adevăr minuni, fiind ocrotitorul Bucureștilor.

În fiecare an, pe data de 27 octombrie îl sărbătorim pe Sf. Dimitrie cel Nou din Basarab. În această zi, foarte mulți oameni din București și din toată țara vin la Catedrala Patriarhală și se închină la racla cu moaștele Sf. Dimitrie, rugându-l să le dea sănătate lor și copiilor lor și să ne păzească de rele pe toți.

Prof. Hațiegan Ioana Maria

Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil

În ziua de 8 noiembrie a fiecărui an, Biserica îi cinstește pe Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil și împreună cu ei pe toți îngerii.

Îngeri sunt niște ființe fără trupuri, spirite, care trăiesc în preajma lui Dumnezeu în cer, Îl slujesc, Îl cinstesc, Îl ascultă și Îi cântă mai frumos decât poate cânta orice om. Fiecare om are îngerul său păzitor trimis de Dumnezeu la botez ca să-l însoțească, să-l sfătuiască și să-l apere de rău toată viața. Toate gândurile noastre frumoase și curate, toate faptele bune pe care le facem se nasc în sufletul nostru la îndemnul îngerului păzitor.

Cei mai cunoscuți îngeri sunt Arhanghelii Mihail și Gavriil. Cu mult timp în urmă, niște îngeri răi, necredincioși și foarte mândri, conduși de îngerul Lucifer, s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu și n-au mai vrut să-L asculte și să-L slujească. Atunci, Arhanghelul Mihail, în fruntea oștirii îngerilor buni și credincioși a luptat împotriva lui Lucifer și a armatei sale de îngeri răi, până i-a înfrânt și i-a izgonit din cer.

Sfântul Arhanghel Gavriil ne este mai cunoscut fiindcă el a fost cel care a binevestit-o pe Fecioara Maria de nașterea lui Iisus; tot el i-a vestit lui Zaharia nașterea fiului său Ioan Botezătorul.

Se spune că Gavriil a fost îngerul care a răsturnat piatra de pe ușa mormântului lui Iisus și tot el le-a dat femeilor mironosițe vestea Învierii.

Iată în cele ce urmează, o întâmplare săvârșită de Sfântul Arhanghel Mihail:

Aproape de cetatea Colose se afla un izvor de apă făcătoare de minuni. Mulți bolnavi veneau aici și se vindeau de orice suferință. Odată, a venit aici și un păgân împreună cu fiica lui, mută din naștere. Cum a băut apă din acel izvor, imediat fata a început să vorbească. În semn de mulțumire, păgânul a zidit o biserică frumoasă închinată Sfântului Arhanghel Mihail în care el a primit sfântul botez și s-a făcut creștin.

Tot mai mulți oameni au început să vină la această biserică în care se săvârșeau multe minuni. Acest lucru i-a nemulțumit pe păgânii din cetatea Colose care au pus gând rău bisericii și preotului Arhip, un om cu viața sfântă. Ei au pus la cale să abată asupra bisericii un râu care curgea prin apropiere, ca să înece biserica și pe slujitorul ei. Dar, când apele râului au început să curgă năvalnic spre biserică, a apărut însuși Arhanghelul Mihail care, încurajându-l pe Arhip a lovit cu un toiag piatra mare pe care se sprijinea altarul bisericii și pe dată s-a căscat sub ea o prăpastie mare în care a năvălit torentul de apă.

De atunci, acest loc se numește „Hones” adică „mistuire”, amintind de felul în care apa este înghițită de prăpastia din piatră, deschisă prin minune înfăptuită de Arhanghelul Mihail, care a salvat de la pieire biserica și pe cei ce se rugau într-însa.

CALENDAR CREȘTIN

08 septembrie- Nașterea Maicii Domnului
14 septembrie- Înălțarea Sfintei Cruci
14 octombrie- Sf. Cuvioasă Paraschiva
26 octombrie- Sf. Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir
27 octombrie- Cuv. Dimitrie cel Nou din Basarabi
08 noiembrie- Soborul Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil
21 noiembrie- Intrarea în Biserică a Maicii Domnului
30 noiembrie- Sf. Andrei cel Întâi chemat-Ocrotitorul României

**Prof. Hațiegan Ioana Maria
Eleva, Lincar Alexandra Maria**

Să ne cunoaștem trecutul !

Cine au fost strămoșii noștri ?

Țara noastră a fost locuită din cele mai vechi timpuri, de daci și romani, strămoșii poporului nostru. Dacii au locuit pe pământul patriei noastre; în acele vremuri, țara se numea Dacia.

Dacii erau voinici la înfățișare, purtau părul retezat pe frunte și lăsat în plete pe umeri. Ocupațiile de bază erau: păstoritul și agricultura.

Cei mai de seamă conducători au fost Burebista și Decebal, care se numeau regi. Capitala era Sarmizegetusa.

Romanii s-au dovedit a fi foarte buni soldați. Capitala lor era la Roma. Erau buni gospodari; au construit sute de orașe. Limba vorbită era limba latină.

Imperiul Roman era condus de împăratul Traian.

Deoarece Dacia era o țară bogată, cu un popor vrednic, Traian s-a pregătit ca s-o poată cuceri.

Au avut loc două războaie, între anii 101 - 102 și 105 - 106. În timpul războiului, Decebal, pentru a nu fi luat prizonier a murit ca un erou.

După biruință, Traian a prefăcut o parte din Dacia în provincie romană - DACIA ROMANĂ. A întemeiat orașe, a cultivat mai bine pământurile, a adus locuitori romani în Dacia.

Muncind și trăind împreună, dacii și romanii au împrumutat obiceiurile și tradițiile, iar dușmănia dintre ei s-a stins.

Dacii și romanii au devenit strămoșii poporului român, iar Decebal și Traian sunt cinstiți de noi, urmașii, ca doi oameni de seamă, ca doi părinți, strălucitori prin vitejie și înțelepciune.

Poveste

Legenda preafrumoasei Dochia

Decebal, regele dacilor, avea o soră vitează și frumoasă, pe care o chema Dochia. De ea a prins mare dragoste Traian, împăratul romanilor. Acesta i- a spus:

- Te-am văzut, Dochia, cu cât curaj ți-ai apărat cetatea de la Sarmizegetusa. Acum, când războiul s-a sfârșit, iar eu l-am învins pe fratele tău, Decebal, vreau să vii cu mine la Roma unde vei trăi în mare bogăție și mărire, la palatul meu.

- Mulțumesc împărate, i- a răspuns Dochia. Admir vitejia și bunătatea ta, dar eu la Roma nu pot merge. Sunt sora lui Decebal. El și-a curmat singur zilele ca să nu ajungă prizonierul tău și oricât de frumos ar fi palatul tău, eu acolo tot o biată slujitoare aș fi. Sunt multe fete frumoase care se pot însoți cu romani de ai tăi pentru a zămisli un popor dârz, viteaz și măreț. Voiesc să mă îngrop aici, în pământul sfânt al Daciei.

Dochia s-a făcut păstoriță, ceea ce l- a înfuriat foarte tare pe împărat. Împreună cu mioarele, ea a urcat în munți, departe.

Traian a luat câțiva ostași credincioși și a pornit pe urmele păstoriței. A mers zile și săptămâni, peste munți și văi. A găsit-o pe vârful muntelui Ceahlău.

- Dochia, a zis Traian, acum nu mai scapi. Te iau cu mine!

Speriată, fata a început să se roage cu mâinile ridicate spre cer:

„Stană de piatră mă fac și rămân aici, în țara mea!”

Cât ai clipi din ochi, Dochia cea preafrumoasă și toate mioarele ei, răspândite pe pajiște, s-au prefăcut în stânci.

Traian a rămas incremenit de uimire. Le-a spus ostașilor săi:

- Dacii, bărbați și femei, sunt legați de țara lor, ca munții și stâncile lor. Nu pot decât să ascult sfatul Dochiei și să aduc aici cât mai mulți romani. Traian s-a întors la Roma.

Și astăzi se văd pe muntele Ceahlău, o stâncă înaltă semănând cu o păstoriță și alte stânci răsfirate, ca niște oi brumării: este Dochia cu turma ei de mioare.

Elev, Nemeș Andreas Adelin

Orizontul ce ne înconjoară

Județul Caraș - Severin

Județul Caraș - Severin este situat în sud - vestul României, ocupând locul al treilea ca mărime între județele țării.

Principalele forme de relief sunt: munți, dealuri și câmpii. Munții ocupă mai mult de jumătate din suprafața județului.

Munții: Poiana Ruscă, Muntele Mic, Țarcu, Godeanu, Cernei, Mehedinți,

Semenicului, Almăjului, Locvei, Aninei, Dognecei.

Dealuri: Doclinului, Sacoșului, Oraviței, Bozoviciului.

Câmpii: Carașului, Șipotului, Moraviței.

Primăvara, zilele sunt din ce în ce mai calde. Vara este și mai cald. Toamna, vremea se răcește. Iarna, temperatura e scăzută și apele îngheață.

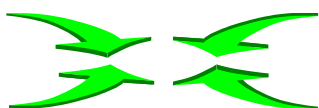
În județul Caraș - Severin întâlnim păduri de brad, stejar, tei, mestecăn, iar animale: veverițe, râsul, mistrețul, iepurele etc.

Apele: Caraș, Nera, Timiș, Belareca, Cerna, Bârzava și fluviul Dunărea.

Orașe: Reșița, Oravița, Bocșa, Caransebeș etc.

Elev, Stelia Alex Daniel

*** Pentru a afla cât mai multe lucruri interesante despre orizontul ce ne înconjoară, urmăriți apariția numărului viitor al revistei.

În lumea poveștilor

În lumea poveștilor

Moartea lui Castor

Ioan Alexandru Brătescu - Voinești

Acum câțiva ani, într-o zi de septembrie, cuprins de un nespus dor de ducă pe care mi-l pricinuiam albastrul nesfârșit al cerului și acel farmec amețitor al toamnei, soseam acasă.

- Dacă mă găsești mai slabă, spuse mama, e că de două nopți nu pot dormi din pricina bietului Castor.

- De ce?

Ca răspuns la întrebarea mea, auzii afară, lângă fereastră, un urllet lung și sfâșietor.

- Uite, așa urlă de două nopți. Asta e a treia. Săracul! Nu știu ce are. Femeia zice c-ar fi otrăvit. Eu cred că bătrânețea ...

Ieșii în curte, unde găsii pe Castor zăcând prăpădit lângă fereastră, cu gura deschisă. Femeia, care știa cât de mult ținam la el toți ai casei, era aplecată asupra lui: încerca să-i dea lapte dulce.

- Ce are, Mario?

Nu știa nici ea. De două zile de când nu mai mânca nimic, zăcea la soare și urla

- Ia să încercăm să-i dăm laptele.

Și, ajutat de femeie, dedei câinelui, cu de-a sila, tot laptele din ceașcă. Simțindu-se parcă mai bine, se ridică greoi, mă miroși dând din coadă, apoi se culcă iar, urlând prelung și dureros.

Era târziu. Mama dormea. Îi auzeam, prin ușa deschisă dintre odăile noastre, răsuflarea regulată-și trebuie să fi vegheat două nopți pentru ca să fi putut adormi acum, cu toate deseale gemete ale lui Castor.

Ce mă ținea pe mine deștept nu erau însă urletele, ci atâtea amintiri și atâtea gânduri trezite deodată în mine la vederea suferinței lui.

Cât de limpede văd nopțile de vară când mă duceam la moșie pentru vânatoare. Iată-mă culcat în pridvorul luminat ca ziua de luna plină, neputând închide ochii din pricina cântecului pitpalacilor care se aud pretutindeni. Castor se scoală din când în când și vine să mă miroasă, îngrijat de neodihna mea.

Iată-ne la vânatoare într-o miriște aurie. Deodată, trăsnet, se oprește în loc, nemișcat, ca de bronz. La un pas înaintea lui stă prepelița, pe brânci, înfricoșată. Mă apropii și strig: „Pil!” El sare, prepelița zboară și eu trag. „Apporte!”, și mi-o aduce. E încă vie, numai aripată.

Iată-ne primăvara după sităruși în păpurișul unde Castor caută domol și amănunțit, pe când în câmpul de alături țărani aclamă sosirea berzelor.

Când mă întorceam acasă, din vacanță, mi-l aduceau înainte la gară, iar după ce plecam, intra în fiecare zi în odaie să miroasă și să mângâie hainele mele de vânatoare, spânzurate în cuier.

Mi-l dase tată-meu ... Parcă-l văd: în ziua când m-am întors după examenul de bacalaureat, mă întâmpină în capul scării și, după ce mă îmbrățișează și el și mama: „Să trăiești, fătul meu, și să-ți dea Dumnezeu bucuria pe care ne-o faci”. Apoi mă

duse în odaia mea, unde mă aștepta cea mai neașteptată surpriză: o panoplie cu tot ce era necesar pentru vânat, iar de sub pat iese Castor, bucurându-se.

Da, pe tată-meu mi-l aduceau aminte gemetele lui Castor. Mă vedeam întorcându-mă cu dânsul de la vânătoare.

Zadarnic îmi astupam urechile pentru a putea adormi. Mintea nu se lăsa să fie adormită.

A doua zi de dimineață, mă trezește același glas tânguitor al câinelui. Mă îmbrac, îmi iau pușca din cui, două cartușe și ies în curte.

- Castor, vin-aici!

Castor, care zăcuse toată noaptea nemișcat, se scoală ca prin minune și mă urmează.

Femeia, care m-a văzut și m-a înțeles, fuge în bucătărie plângând.

- Castor, vin-aici!

Castor se târăște cu greutate după mine până la maidanul de peste drum. Aici se culcă pe partea dreaptă, lăsând descoperit locul inimii.

După ce s-a isprăvit, m-am întors acasă ca gonit de cineva, am intrat în odaie, am trântit pușca pe pat ...

Mama a intrat și m-a cuprins de brațe. Maria și Dinu, amândoi slugi de peste treizeci de ani, au venit și ei; și cu toții am plâns pe tăcute moartea lui Castor, care ducea departe, mai departe, vremea unor fericiri apuse pentru totdeauna.

Elev, Trandafir Luca Teofil Matei

Viețuitoare

Cântecul păsărilor

Gaița este un artist și poate imita cel puțin 25 de păsări. Imită și zgomote mai greu de reprodus: orăcăitul broaștei, clămpănitul berzei, cotcodăcitul găinii, măcăitul raței, scârțâitul ferăstrăului, fluierul locomotivei sau claxonul automobilului.

Graurul imită glasul copiilor cu atâta artă încât le înșeală pe mamele copiilor. Un graur imită sunetele trombonului. Un îndrăgostit de natură avea un graur pe care-l învățase să fluiera. Într-o gară din Estonia, un graur aciuit într-un copac a fost alungat deoarece imita perfect fluierul șefului de gară.

Aflăm un caz și mai interesant. Un muzician cânta la vioară un concert de Bach. În curând a fost surprins când a auzit pe cineva cântând afară exact aceeași partitură. A privit în curte, în grădină, dar nu a văzut pe nimeni. În cele din urmă, privind în direcția de unde veneau sunetele, muzicantul a descoperit o mierlă care repeta cu exactitate motivul muzical executat de el cu o clipă înainte.

În luna mai cu toate că zilele sunt lungi, păsărelele nu se mai satură de cântece. Noaptea are parcă o tainică legătură cu inspirația poetică, de aceea, ele se trezesc și cântă imn de slavă naturii.

După miezul nopții, începe să ciripească cintezoiul, urmat de prepelită și de ciocârlie. Pe la trei, patru, cinci, pițigoiul și vrabia se grăbesc să anunțe că începe o nouă zi.

Eleva, Măiran Adela Roxana

Luată aminte!

1. Scriem o dată atunci când ne referim la o zi anume sau la datele unei probleme:

- Dintr-o dată (brusc)
- Măcar o dată (cel puțin; cu un singur prilej)
- O dată pentru totdeauna (definitiv; categoric)
- Încă o dată (din nou)
- Nu o dată (de mai multe ori)

2. Scriem odată în următoarele cazuri:

- Cândva (în trecut): A fost odată.
- Cândva (în viitor): Odată și odată se va afla adevărul.
- Împreună, în același timp: Nu plecați toți odată.
- Mai repede: Hotărâți-vă odată!
- Brusc: Și-odată începu să plouă.
- După ce: Odată ajuns la școală, luă loc în bancă.
- Din moment ce: Odată ce am promis, mă țin de cuvânt.
- Împreună cu: Odată cu aparatul, se livrează și accesoriile.
- În același timp: Odată cu venirea primăverii se topește zăpada.
- Om dintr-o bucată; de nădejde: Cel căruia îi voi da fata ca să fie om odată.
- Deodată (brusc)
- Câteodată (uneori)
- Niciodată (nicicând)
- Totodată (în același timp)
- Vreodată (cândva)

*** Făcând încă o dată aceste precizări, sperăm să dispară odată scrierea incorectă a cuvintelor și expresiilor puse în discuție.

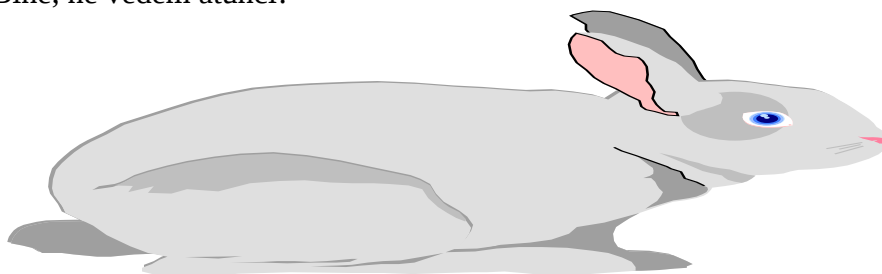
Prof. Imbri Florentina Daniela

Din creațiile copiilor

Minciuna are picioare scurte

Într-o zi frumoasă de toamnă, eu și Maria am mers în parc. În timp ce ne plimbam pe aleile pietruite ale parcului, printre covorul de frunze ruginii, mama Mariei a sunat-o:

- Maria, ai ajuns la bibliotecă?
- Da, mamă, tocmai citim „Povești” de Hans Christian Andersen.
- Bine, pa, scumpo!
- Pa, mamă!
- Cum îți poți minți propria mamă, Maria?
- Ei, lasă ... haide să hrănim porumbeii!
- Nu, Maria, eu nu sunt de acord cu ceea ce ai făcut! Recunoașteți fapta!
- Nici vorbă!
- Atunci ai pierdut prietenia noastră!. Nu pot accepta să fii prietenă cu o mincinoasă!
- Ei, ce-mi pasă mie?
- După vreo două zile...țrrr! Sună telefonul.
- Alo! Vanessa?
- Da.
- Sunt Maria, știi îmi pare nespus de rău că m-am purtat așa. Aș vrea să mă ierți, te rog. Vreau să fii prietena mea. Abia acum am înțeles că nu e bine să spui minciuni.
- Ei, dacă ai înțeles că nu a fost bine ceea ce ai făcut și, vei încerca să nu mai procedezi așa, atunci da, te iert și m-aș bucura să fii din nou prietena mea! Dacă vrei, putem merge împreună în parc...
- Da, desigur, însă peste o săptămână...
- De ce?
- Deoarece plecăm în excursie.
- Bine, ne vedem atunci!

Fechete Alexandra Maria

Prima zi de școală

E toamnă! Soarele nu mai strălucește atât de puternic. Frunzele îngălbenesc și cad una câte una. În livezi și pe ogoare oamenii strâng recolta.

Odată cu venirea toamnei, începe școala. Toți copiii sunt foarte emoționați. Clinchetul cristalin al clopoțelului anunță elevilor începerea orelor.

Cei mai emoționați sunt elevii din clasa întâi. Pe bănci ei găsesc manualele. Sunt nerăbdători să le răsfoiască.

Doamna învățătoare le explică prima lecție. Elevii sunt foarte atenți.

După terminarea orelor, elevii se îndreaptă grăbiți spre case. Ei povestesc părinților cum a fost la școală.

Stelia Alex Daniel

Să desenăm împreună!

*** În fiecare număr al revistei vei descoperi câteva desene. Colorează-le, păstrează-le și, după ce obții toate desenele, spune care este povestea!

Proverbe. Glume. Ghicitori. Curiozități

Știați că ...

- În trecut, oamenii măsurau lungimea cu palma, cotul și pasul?
- Nu e bine să atingi un câine fără să ceri permisiunea stăpânului acestuia și chiar a cățelului însuși?

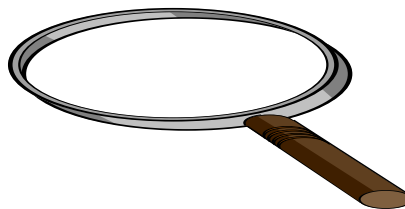
Ghici ciupercă ce-i?

- Ce e mic, mititel,
Și- ngrădește frumușel?
- Hoțul intră- n casă
Și capul afară- și lasă.

Glume

- Ce vrei să te faci când vei crește mare?
- Dacă voi crește tanti mă fac doctoriță; dacă voi crește nene, atunci mă fac inginer.

- Mamă, pot să te întreb ceva?
- Bineînțeles!
- La ce vârstă le cresc oamenilor dinți de aur?

- Tăticule, ești un om norocos.
- De ce?
- Nu mai trebuie să- mi cumperi alte cărți anul acesta; am rămas în aceeași clasă!

Proverbe

- *Ulciorul nu merge de multe ori la apă.*
- *Pomul bun se cunoaște după roade și omul după fapte.*

Joacă-te cu noi!

Numărul cel mai mare

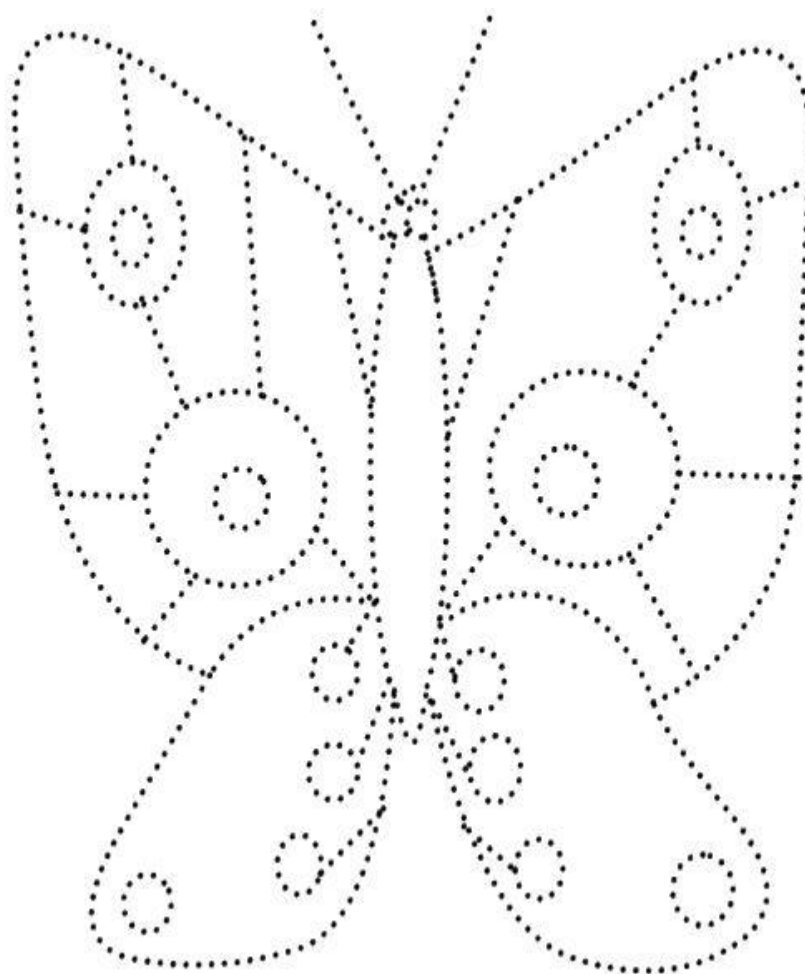
Fă prinsoare cu premiantul clasei, că nu va putea numi, până la urmă, un număr următor mai mare decât cel pe care îl vei propune. Pentru a fi câștigătorul, vei începe prin a propune un număr simplu: 49. Colegul tău va spune, imediat: 50.

Propui 99, va spune, zâmbind cu superioritate: 100.

Mai departe, spune-i 999, iar răspunsul lui va fi: 1000.

Dacă, însă, în acest moment îi vei spune 9099, adversarul va striga victorios: 10000, în loc de 9100 și va trebui să se declare învins.

Unește cu o linie punctele următoare și scrie ce ai obținut!

CUVINTE SECRETE – JOC

Un joc de litere magic, cu cuvinte ascunse în coduri!!!

Supune literele unei investigații atente!

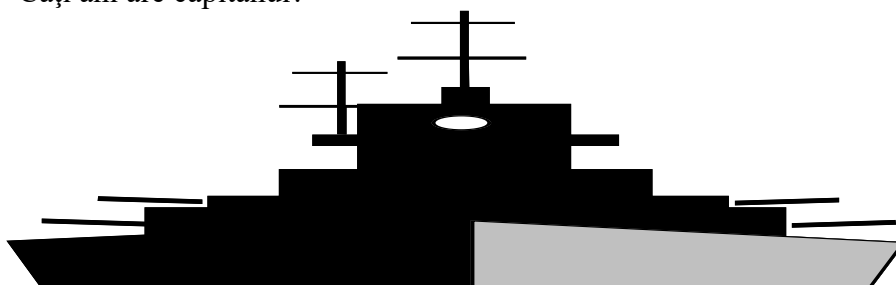
Pornește de la cuvântul din mijloc – ia cuburi noi – schimbă ordinea literelor – rotește cuburile până ce compui un cuvânt corespunzător codului special de pe cartea ta de joc!!!

Succes!!!

Antrenament

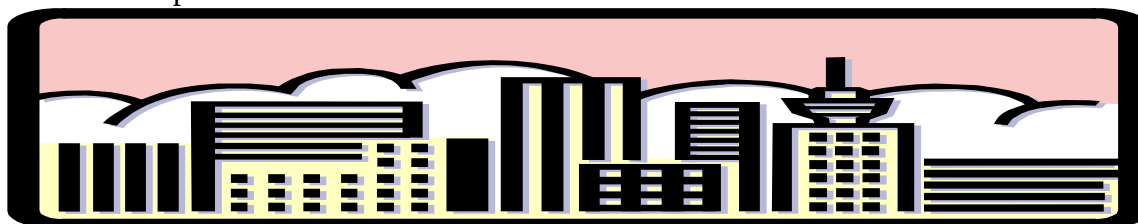
1. Consideră că tu ești căpitanul vaporului. Pe vapor sunt 10 marinari și 20 de călători.
Câți ani are căpitanul?

2. Un avion zboară cu 100 de km pe oră. Un câine stă pe coada lui.
Ce viteză are câinele?

3. Într- un apartament sunt doi tați, doi fii, un bunic și un nepot. În total, trei persoane.
Este posibil?

3. În fiecare colț al unei camere se află câte o pisică. Pe fiecare coadă de pisică stă o pisică. În fața fiecărei pisici se află trei pisici.
Câte pisici sunt în cameră?

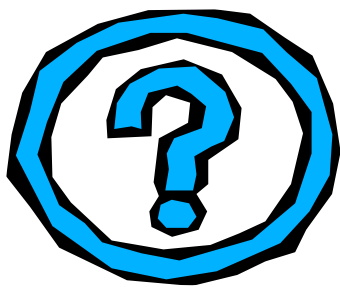
Integrame & Rebusuri

Patria noastră

Completați!!

1. Țara noastră se numește
2. La est ne învecinăm cu
3. La sud-vest ne învecinăm cu
4. La nord și est ne învecinăm cu
5. La vest ne învecinăm cu
6. La sud-est se află Marea
7. La sud hotarul e format de fluviul
8. La sud ne învecinăm cu

Rubrica părinților

CUM PĂSTRĂM SĂNĂTATEA DINȚILOR NOȘTRI?

În fiecare zi, dinții noștri sunt atacați în mod constant de o serie de acizi dăunători care pot provoca apariția cariilor și, în timp, a unor afecțiuni dentare, grave.

Principala măsură de protecție împotriva acestor atacuri o reprezintă periajul. De aceea este foarte important ca periajul să se realizeze corect, sub îndrumarea părinților și să asigure o curățare eficientă a dinților și gingiilor.

Nu numai pasta de dinți este importantă, ci și periuța. Trebuie folosită o periuță cu păr moale, de nailon, cu fire rotunjite la capete.

Periuța trebuie schimbată la fiecare trei-patru luni.

IATĂ CÂTEVA SFATURI DE CARE TREBUIE SĂ ȚINEȚI SEAMA:

1. Trebuie să vă spălați pe dinți cel puțin de două ori pe zi, în special după mese. Periați-vă dinții cu atenție.
2. Începeți cu partea de sus a dinților. Periați partea exterioară a dinților și continuați cu partea interioară, acționând periuța cu mișcări circulare. Periați molarii pe o singură parte și continuați cu restul dinților de sus.
3. Periați partea din față a dinților mandibulei cu o mișcare circulară. Procedați la fel cu partea din interior.
4. Ține-ți periuța de dinți într-o poziție verticală, pentru a peria mai bine spațiile dintre dinți.
5. La final, periați cu atenție suprafața orizontală (plan orizontal, dinspre partea frontală, într-o mișcare de du-te-vino.

***Ținând cont de aceste sfaturi, veți putea avea dinți frumoși și sănătoși.

Medic stomatolog **Răducănescu Claudiu**

Rubrica profesorilor

JOCUL DIDACTIC

Jocul este una dintre cele mai importante modalități de realizare a lecțiilor la clasele primare. Prin joc elevii reușesc să dobândească cunoștințele necesare fiind o caracteristică principală a copilăriei.

De aceea este foarte importantă realizarea activităților sub forma jocului acolo unde este permis orice și oricum.

Orice copil adaptează jocul și se inspiră din realitatea înconjurătoare.

Prin joc, copilul își manifestă și dezvoltă personalitatea proprie.

Prof. Imbri Florentina Daniela

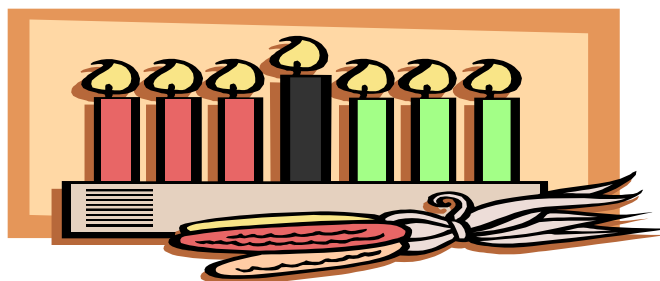
Educația integrată

Prof. Psihopedagog, Drăghiță Rodica

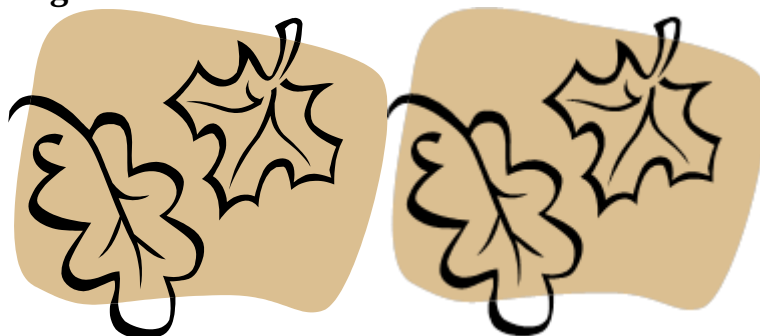

Întregul proces de învățământ trebuie să se bazeze pe o educație integrată și pe egalitatea șanselor, pentru a oferi astfel fiecărui copil accesul la o educație corectă, care să îl definească și să îl ajute să dobândească cunoștințe și să își formeze competențe.

Atunci când oferi șanse egale tuturor elevilor le oferi șanse de dezvoltare maximă a capacității lor.

Bineînțeles că aceasta depinde și de aportul adus de fiecare dascăl, de realizarea unei adevărate echipe între profesori/învățători, profesor de sprijin, consilier școlar, însă, odată realizată aceasta, succesul este garantat.

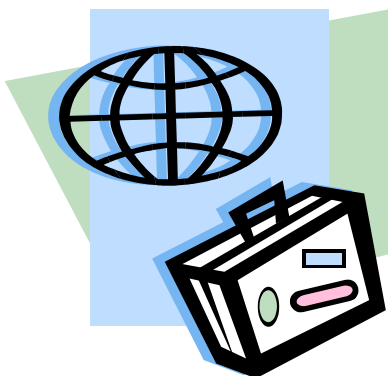

Colectivul de redacție:

Coordonator: Imbri Florentina- Daniela

Elevii clasei a IV- a:

***Ciocoi David Raul
Fechete Alexandra Maria
Lincar Alexandra
Măiran Adela Roxana
Nemeș Andreas Adelin
Stelia Alex Daniel
Ștefan Rebeca Cristina
Trandafir Luca Teofil Matei***

Colegiul Național „Diaconovici-Tietz,, Reșița

Adresa: Str. Mihai Viteazu, nr. 34, Localitatea: Reșița, Jud. Caraș – Severin, tel: 0255211910, email: cn.diaconovicitietz@gmail.com

În numărul viitor:

- **Îndemn creștin**
- **Din viața plantelor**
- **Să ne cunoaștem trecutul!**
- **Orizontul ce ne înconjoară**
- **Jocuri**
- **Integrame & Rebusuri**
- **Povești**

